

men dog lige konstatere, at dem, der rent faktisk har bevilget og givet penge til barmarksværker i løbet af de sidste 10 år, har været de samme partier. Vi har hver eneste gang været med til at give ekstrabevillinger til barmarksværkerne. Vi har endda anvist en finansiering, der ville have været mere holdbar.

Så jeg synes, det er en ret grov beskyldning, at vi ikke skulle have taget ansvaret for de beslutninger, der oprindeligt blev truffet. Pludselig er det Dansk Folkeparti, der er det eneste parti, der bekymrer sig om det her. Mig bekendt har Dansk Folkeparti på dette område ikke på noget tidspunkt været med i nogen ansvarsgivende beslutninger.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det eneste, som hr. Martin Lidegaard så kommer frem til, er, at Dansk Folkeparti ikke har været med til de her beslutninger. Nej, det har vi ikke. Men alligevel vil vi gerne gå ind og tage et ansvar for at få trådene reddet ud, og det synes jeg er meget, meget vigtigt.

Kl. 13.05

Derudover vil jeg opfordre hr. Martin Lidegaard til at læse Jyllands-Posten fra den 26. februar. Deri har erhvervsredaktøren skrevet en artikel, der hedder »Den indre bananrepublik«, som har noget at gøre med det ansvar, der ligger tilbage i tiden, som skal drages. Og det er det, der ligger i det forslag til vedtagelse, som hr. Martin Lidegaard selv står heroppe og siger, at han går ind for.

Jeg vil da være meget glad for at kunne slette den nuværende økonomi- og erhvervsminister fra listen over dem, der langsomt vil lade glemelsen sænke sig over de uforsvarlige eksperimenter, som den jævne dansker har været ude for i forbindelse med barmarksværkssagen. Vi har hele listen her, hvor den nuværende økonomi- og erhvervsminister står sidst. Og der vil jeg gerne slette ministeren af listen, for ministeren har taget et initiativ og går med til, at vi får gennemført en uvildig undersøgelse.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu skal jeg jo så også være forsigtig med sprogbugen, naturligvis, men jeg kan jo ikke komme bort fra, at hr. Martin Lidegaard har

fuldstændig ret i sin karakteristik. Når man ser, hvordan Dansk Folkeparti har ført sig frem i denne her debat, så mindes man jo da i hvert fald det gamle citat: »Man aner hensigten og bliver forstemt«. For hensigten er simpelt hen at rette et angreb på en helt bestemt tidligere minister. Det er hensigten med den debat, som Dansk Folkeparti rejser. Det er jo helt tydeligt.

Vi har i Enhedslisten naturligvis intet imod, at der laves undersøgelser af alle, som måtte have haft et ansvar i denne her sag, og naturligvis helt tilbage, for hvis hver en sten skal vendes, så skal vi også tilbage til VK-tiden før Nyrrupregeringen og til et lokalt ansvar og alt muligt.

Det vil vi bestemt ikke stå i vejen for, men vi er altså også helt afgørende optaget af, at der skal findes en løsning for de værker, som stadig væk står med et problem. Det betragter vi som hovedformålet med debatten i dag. Derfor er det helt afgørende at få afklaret, hvad der ligger i den sidste sætning i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af et stort flertal i Folketinget.

Vi har jo i Enhedslisten fremsat et forslag til vedtagelse, der helt kontant tilkendegiver, at vi er klar til at bevillige de penge, der er nødvendige for at finde en løsning, men dog at vi gerne ser, at det bliver gasproducenterne i Nordsøen, som finansierer den løsning.

Det er gasproducenterne i Nordsøen, som har levet godt af og scoret på, at man har det fantastiske gasprisaftalesystem, som vi har haft i Danmark – en skandale i sig selv. Hvis der er nogen virkelig skandale i denne her sag, så er det jo nok først og fremmest det enorme ubeskattede antal milliarder, som ligger på både gas og olie ude i Nordsøen, og som jo er det egentlige problem, der så har forårsaget alle disse prisproblemer inde på landjorden.

Derfor var det jo nok rimeligt, at de, der har scoret gevinsten ude i Nordsøen – og det er også til en vis grad staten, fordi DONG jo også er gasproducent, det erkender jeg blankt – er med til at betale for en løsning af det her. Men det kan vi jo se på. Vi vil i hvert fald også gerne drøfte det spørgsmål med regeringen.

Jeg stillede et spørgsmål til fru Helle Sjelle om, hvad den sidste sætning i forslaget til vedtagelse egentlig betyder. Og jeg hæftede mig ved, at fru Helle Sjelles svar jo fastslog, at der stod, at man skal lave en undersøgelse, der viser, om der så er de problemer, og hvilke værker der stadig væk har et økonomisk problem.